

Det principale Underændringsforslag maa jeg i ethvert Fald ligefrem erklære mig imod, hvorimod jeg maa anse det for onfskeligt, at det subsidiaire Underændringsforslag under Nr. 9 b vedtages. — Der er endnu to Forslag tilbage, som ere af megen Vigtighed, nemlig Forslaget under Nr. 12 og de to Forslag under Nr. 15 og 16, hvilke egentlig hænge sammen. Hvad nemlig Forslaget under Nr. 14 angaar, kan jeg ikke se Andet, end at vedkommende Institut meget godt kan tage derimod. Ganske vist tager det sig lidt forunderligt ud, at man i de Forhandlinger, man her tidligere har ført om Kreditforeningerne, endelig efter megen Strid landede med ordret at udtrykke sin Tanke i den Redaktion, som her er foreslaaet af Ministeren, og at man nu vil have den forandret. Vil man imidlertid dette, kan jeg ikke se, at Forslaget under Nr. 14 har nogen væsentlig Betydning. Derimod er Forslaget under Nr. 12, som ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, ligefrem af den Art, at det i en væsentlig Grad vil hindre Banken fra at udøve sin Virksomhed paa den Maade, som man har tænkt sig. Hvad har nemlig Banken tænkt sig? Den har tænkt sig, at den vil give dem, som ønske det, kontante Paaen til saa billige Renter som muligt, men dette kan den jo ikke gjøre, med mindre den altid saa nogenlunde sikkert kan sælge sine Obligationer til Part. Saa Hensende maa det blive af meget stor Betydning, om Banken for de Obligationer, som udtækkes til Betaling — hvilket jo sker efterhaanden gennem en lang Række — kan give Cierne nogle Points over 100. Derved kan der jo nemlig paa Markedet opnaas en Kurs, som er noget større end den, som disse Obligationer rimeligvis ellers vilde have efter Renten alene. Man vil selvfølgelig kunne tage en billigere Rente, naar man kan udbetale Obligationerne med nogle saa Points over deres Paalydende, end naar man ikke kan dette. Derimod interesserer det hverken Banken eller Paaansøgerne i mindste Maade, at Banken faar Ret til at kunne indløse sine Obligationer efter den paa Kjøbenhavns Børs noterede høieste Kurs.

Det er aabenbart, at hvorledes disse Obligationer bevæge sig ude i Verden, eller hvorledes Spekulanter eller Andre paa Børsen købe og sælge dem, er Noget, der i og for sig kan være Banken aldeles ligegyldigt. Banken har slet ikke Andet end at sørge for, at der altid er Sikkerhed for Renten, og for, at de enkelte Obligationer blive indløste, og indløste paa de Bilkkaar, man har lovet. Det er dette, som er af Interesse for Banken at kunne ordne paa en hensigtsmæssig Maade, men ingen Ordning kan begrundes paa de verlende Kurser, ja, hvis man modtog Forslaget, kunde det faktisk kun have det Børspil til Følge, som de Herrer saa meget hade. — Med Hensyn til Forslaget Nr. 12 vil jeg derfor aldeles bestemt bede ærede Medlemmer om at ville klare sig, at det vil lægge væsentlige Hindringer i Veien for Bankens Virksomhed paa den Maade, som man har tænkt sig den, og hvorved den ogsaa ganske vist kan stifte Nytte, navnlig for Paaansøgerne. — Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 15 og 16 skal jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt. Der har mange Gange ved Forhandlinger om Kreditforeningerne været Tale om, at det kunde være onfskeligt, at Vedkommende, som eiede Obligationerne, fik en vis Indskydelse paa Styrelsen. Der har, som sagt, været Tale derom mange Gange, men nu at komme tilbage til den hele Strid, der er ført derom, vil jeg anse for ubetimeligt; jeg vil kun sige, at det ikke er lykkedes de Herrer, der have kæmpet derfor med Hensyn til Kreditforeningerne, at faae deres Mening gennemført. Efter min Overbevisning er deres Mening ogsaa aldeles urigtig, og jeg skal altid, naar det behøves, og naar det er praktisk, træde i Kamp imod dem. Men Forholdet er dog her atter et helt andet, end naar ligende Forslag ere komne frem som Bestemmelser for Kreditforeningerne. Det er ikke let at tænke sig Obligationseiere, som vilde have nogen stor Interesse af at bringe en Kreditforening i Uvirkelighed, men det kan derimod meget godt tænkes, at Ciere af Landmandsbankens Obligationer kunde have en saadan Interesse, idet de jo nemlig kunde være mere interesserede i et andet Institut, med hvil-